

Nehezen gyógyuló fekélyeket okoztak az ottani bozótok tüskéi. Az egészségügyi szolgálat feladatát képezte az ottani lepratelep, a harcok alatt szétszéledt lakóinak felkutatása is.

A szerző 2987, Athénbe telepített sebesültről és 5099 betegről tesz említést.

A hadműveletek során szerzett tapasztalatait a következőkben foglalja össze:

1. Gyakorlatilag nincsen kontraindikációja a légiúton történő kiürítésnek. (Megjegyzi, hogy minden esetben alacsonyan repültek a kiürítő repülőgépek, s a repülési idő is viszonylag rövid volt).

2. A sérülések zöme az ugráskor és közvetlenül utána történik.

3. A felszerelés minél egyszerűbb és kis térfogatú legyen. A bevezetésre kiszemelt csapatok állandóan fel legyenek töltve.

4. A légiúton örténő kiürítéshez megfelelő erőket kell kijelölni az előkészítés és berakás elvégzésére. Ugyanezekben a helyeken élelmiszer- és egészségügyi anyagkészleteket is kell tartálékolni.

5. A bevetett csapatok részére minél előbb el kell juttatni a szállító eszközeiket.

6. Mindenfajta rögtönzésre fel kell készülni, s erre a békekiképzések során is nagy súlyt kell helyezni.

7. Megfelelő híradóeszközöket kell biztosítani az egészségügyi szolgálat számára is.

8. Több haderőnem együttes alkalmazása esetén az egészségügyi ellátást, kiürítést stb. egységes irányítás alá kell vonni.

Kurucz Tibor
gyógyszerész őrnagy

A gyógyszerészek alkalmazása a polgári védelem megszervezésében

(C. Petit: Revue Int. des Serv. de Santé, 1964. 11. 659.)

A szerző a szakorvosok, gyógyszerészek, állatorvosok és pedagógusok igénybevételét tárgyalja a polgári védelem alakulatai számára.

Hangsúlyozza, hogy a gyógyszerészek széles körű ismeretek alapján leginkább alkalmasak az ún. tájékoztató központokban és radiológiai, biológiai vagy vegyi laboratóriumokban végzendő munkákra. Az ún. tájékoztató központok szolgálata észleli és értékeli a különféle tömegpusztító fegyverekkel végrehajtott támadások helyét, méretét, a fertőzött területet, a várható szennyeződési zónákat, a szennyezettség adott és várható mértékét. A tájékoztató központ megfelelő mintákat vesz és saját laboratóriumában („ellenőrző felderítés”) azonosítja az alkalmazott ágenseket.

Ezek a szervek végzik a riasztást is és szervezik meg a mentesítést, fertőtlenítést (decontaminatio).

Nemcsak háborús alkalmazásról van szó. Tynell azt ajánlja, hogy a meteorológiai megfigyelő állomásokhoz hasonlóan meg kellene szervezni a radioaktivitást megfigyelő állomások egész világot behálózó rendszerét is. Ugyanis napjainkban ugrás-szerűen nő a radioaktív készítmények forgalma, amelyeknek ellenőrzése speciális feladatokat jelent. Hasonló a helyzet a vegyi harcanyagokkal kapcsolatban is.

A szerző részletesen ismerteti azoknak a szerveknek a felépítését és munkáját, amelyeknél elsősorban a gyógyszerészek alkalmazását javasolja kiváló szakmai képzettségük alapján.

Referáló: **Kubovics Gyuláné**